

POINT OF VIEW

POV

Direcció, coreografia, text i intèrpret / Núria Guiu Sagarra

Acompanyament artístic / Esther Freixa i Ràfols

Música / Uge Pañeda (Okkre)

Disseny d'espai i de llum / Cube

Disseny de vestuari / Silvia Delagneau

Assistència tècnica / Adrià Juan

Producció / Ariadna Miquel i El ClimaMola

Co-producció / Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa, Festival Tanz Rhein-Mainz

Projecte en Residència a Centro de Cultura Contemporánea Conde Duque (Madrid), Roca Umbert, Fabrica de les Arts (Granollers) amb residència creuada a Graner de Barcelona, Festival St. Arcangelo.

>>> CONTEXT

POV (Point of View) és un **treball escènic (solo)** que es desenvolupa en un format de **conferència performativa**. Actualment la peça està en procés de creació i cerca espais per a la seva fase final de desenvolupament amb una residència tècnica durant el 2025-2026 per a ser presentada de cara el 2026. El projecte té diàleg obert amb el Festival Grec de Barcelona amb possible estrena 2026 i una coproducció i estrena internacional al Festival Tanz Rhein Main a Alemanya. La investigació pren com a base el Treball Final de Grau d'Antropologia i Evolució Humana de Núria i la seva pràctica artística/coreogràfica la qual s'ha desenvolupat durant els darrers anys entorn un eix que posa en relació cos, imatge, afectes, poders i entorn digital.

>>> CONCEPTE

POV és l'acrònim de punt de vista en anglès o punt de vista, en català. Les sigles han estat utilitzades a través del llenguatge cinematogràfic com a element expressiu per a generar un pla subjectiu, és a dir, un pla on la càmera simula els ulls o punt de vista d'un subjecte. POV, també és un mem i una tendència a xarxes socials a través de la qual un subjecte s'auto-representa a través d'altres cossos.

POV (Point of view) és presenta en format conferència performativa on Guiu examina el Punt de vista a través de les imatges —internes i externes— que configuren maneres de veure, de ser vistos, de representar-nos i de performar-nos. Més enllà del punt de vista de la mirada, de com ens representem i re-inventem a través de la imatge corporal, el Pov també s'aborda des d'una perspectiva ontològica del terme; un punt de vista implica una relació entre l'ésser que observa, l'ésser observat, i la realitat que es construeix a partir d'aquesta interacció.

Quina és la perspectiva o punt de vista des de la percepció més enllà del que els ulls veuen? Des d'una perspectiva no occidental, les cosmologies indígenes amazòniques com el perspectivisme amerindi (Eduardo Viveiros de Castro) proposen el punt de vista com una percepció que es desplega més enllà del cos humà. Viveiros de Castro, al seu llibre "La mirada del jaguar" (2013) explica que aquestes comunitats parteixen d'una ontologia que assumeix un punt de vista o subjectivitat no només pròpia dels humans, sinó també dels animals i dels esperits (o altres agències). És a dir, que no hi ha un subjecte i un objecte, sinó una diversitat de perspectives, de subjectivitats, de punts de vista que depenen del cos de cada ésser en relació amb el món. Es podria relacionar el Pov a xarxes socials i les formes d'autopresentació del "jo" a través de memes i selfies amb el perspectivisme amerindi? Quan una usuària fa un Pov a les xarxes (com ara a TikTok o Instagram), el que fa no és només representar la seva experiència, sinó *habitar un cos virtual*. Aquest "cos" pot ser la càmera, una intel·ligència artificial, o una altra persona o subjecte/agència.

>>> LIENQUATGE CORPORAL I PROPOSTA COREOGRÀFICA

A nivell coreogràfic i performatiu s'investiga el llenguatge digital exagerat, dramàtic, irònic i hiperbòlic característic dels memes a les xarxes socials. **La investigació parteix d'una etnografia virtual a xarxes socials que es posa en diàleg i relació amb contextos culturals que van traçant el concepte de punt de vista al llarg de la història i a través de diferents cossos i mirades.** Des de la corporalitat i expressió dramàtica i exagerada a xarxes socials a través de selfies i memes, travessant la mirada dels paparatzis que porta a embogir a Britney fins la iconografia fotogràfica de l'Hospital "La Salpetriere" de París del segle XIX, on el neuròleg Jean-Martin Charcot va patologitzar i fotografiar els cossos i els moviments de la histèria, generant una mena de decàleg de postures i moviments que gairebé podríem anomenar coreogràfics. La performance es desenvolupa a través un

loop coreògrafic on unes mateixes postures i moviments es recontextualitzin, resignifiquen i transformen a través del text, la coreografia, el so, el vestuari i la llum.

Aquesta recerca coreogràfica, s'està desenvolupant en paral·lel al Treball de Final de Grau en Antropologia (UOC) centrat en l'anàlisi del POV a les xarxes socials. Aquest treball inclou una [etnografia digital basada en un corpus de 70 imatges audiovisuals](#). A partir d'aquest material, es construeix un conjunt de postures i moviments que es fusionaran amb altres elements escènics —text, so, llum i vestuari— per reinterpretar i reformular la relació entre el cos i la imatge. L'objectiu és generar un joc dinàmic entre públic i intèrpret que qüestionï la lectura del cos i la seva representació, no com una imatge fixa, sinó com una mutació constant de la percepció, inevitablement vinculada a un context personal, cultural i també fictici.

>>> INFORMACIÓ ADICIONAL SOBRE EL CONCEPTE

La conferència performativa es desenvolupa a través de quatre textos que a escena s'enllacen amb la proposta corporal. Els eixos textuais que atravesen la conferència són:

- **Mite de Narcís i Eco:** Punt de vista a través del reflexe o mirada de l'altre. El selfie com a eina d'auto-representació més enllà del mite, de la normativitat i de la mirada de l'altre.
- **Hospital de la Salpetriere:** Context del cos històric i la fotografia o punt de vista de la ciència.
- **Britney Spears:** Auto-representació. Histèria, bogeria, pèrdua de control del propi cos i imatge.
- **Pov:** Contextualització històrica i usos de les sigles. Pov a xarxes socials (el pov com a meme i com a forma d'auto-representació del "jo" a través d'altres cossos. Llenguatge hiperbòlic a xarxes socials).

La invención de la histeria. Georges-Didi Huberman (2007). Punt de vista de la ciència sobre el cos femení s.XIX

Mite de Narcís i Eco. Punt de vista de la mitologia clàssica. Cos, imatge i reflexe.

Pov a xarxes socials. Memes, selfies i llenguatge multimodal hiperbòlic. Desbordament de punts de vista.

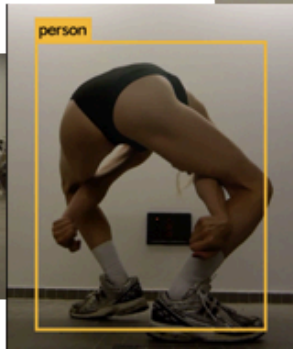
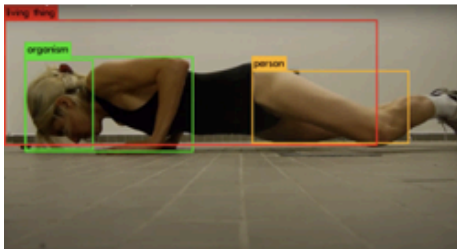
El primer selfie de la història. Britney i Paris Hilton. Punt de vista sobre el propi cos, descontrol emocional i histèria. 2006

PROPOSTA ESCÈNICA

Tot i que la peça fa constantment referència a la imatge, durant la performance es projecten poques imatges. Aquesta decisió artística respon al fet d'incitar la imaginació enlloc de la imatge. En aquest sentit, la peça proposa la mirada des dels cossos, la percepció més enllà de la mirada i la visió. En aquest sentit, POV, més enllà d'un punt de vista, indica una una relació amb la mirada, una relació entre mirar i ser mirada. Dit d'una altre manera, pot ser entès com a una orientació, una percepció que no implica sempre l'acte de mirar. Fent referència a aquest imaginari, l'escenari es preveu com un espai que es podria llegir de diferents maneres i transformar en diferents ambients: un plató de fotografia (el qual fa referència a l'estudi fotogràfic de l'hospital de la Salpetriere), una pantalla d'un mòbil, un foli en blanc on la imaginació pot ser projectada, un bosc, un llac, un...

IMATGES DE REFERÈNCIA

BIOS EQUIP ARTÍSTIC I TÈCNIC

Cube - Disseny d'espai i de llums

María de la Cámara i Gabriel Paré es dediquen des de mitjans dels noranta al desenvolupament de les arts aplicades a l'àmbit de l'espai. Amb formació en arts visuals, teatre i arquitectura, llicenciats per L'ESAD en l'especialitat d'escenografia i il·luminació. La seva tasca destaca per la continua recerca en els camps de l'espai, la llum i els objectes que l'ocupen amb l'actitud transgressora que comporta situar-se als límits de la parateatralitat. La fusió perceptiva entre l'espai i la llum és l'esperit dels seus muntatges. <http://cube.bz/>

Esther Freixa - Acompanyament artístic

Esther Freixa i Ràfols es gradua en art dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona el 2005. Entre el 2006 i el 2009 es continua formant a Catalunya i Berlin amb diversos artistes i companyies com Kari Margolis, The South Wing, René Baker, Omnibus, Mal Pelo , Steve Paxton, Lisa Nelson, KiM (Kosmos in Movement). Des del 2007 col·labora amb l'actor, investigador i director Toni Cots participant entre 2011 i 2015 al laboratori *Memòria residual i pràctiques col·laboratives*. Des del 2011 és membre fundadora de [CRA'P, pràctiques de creació i recerca artística](#).

Uge Pañeda (Okkre) - Música

Disseny sonor i música original. Productora de música electrònica experimental i dissenyadora sonora. Com a música i psicòloga combina les dues facetes professionals que han fet del seu vincle amb el so una constant exploració a través de la percepció humana. Ha col·laborat amb coreògrafs com Aimar Pérez Galí, Mar Aguiló o

Núria Guiu. Ha publicat en segells internacionals de música electrònica experimental, com ara edicions Mego, Eotrax o Modern Obscure Music. <https://ugepaneda.com/>

Silvia Delagneau - Vestuari

Premi Ciutat de Barcelona de teatre 2019. És escenògrafa i creadora en disciplines com el teatre i les arts visuals. En la seva recerca escènica, li interessa l'artesanía escenogràfica generadora de significat, tant en l'àmbit conceptual com plàstic. Com a escenògrafa és col·laboradora habitual de la companyia La Veronal. Entre els seus darrers espectacles com a directora escènica, hi ha els espectacles de creació Rave (Teatre Lliure 2023), El sexe dels fongs (Teatre Nacional de Catalunya – Grec Festival de Barcelona, 2020) i Només ens vol protegir del cel (Festival Grec, 2015), entre d'altres.

Taller Estampa - Visuals

Estampa són un col·lectiu de programadors, realitzadors i investigadors que treballen als àmbits de l'audiovisual i els entorns digitals. La seva pràctica es basa en una aproximació crítica i arqueològica a les tecnologies audiovisuals, a la investigació de les eines i ideologies de la intel·ligència artificial i als recursos de l'animació experimental. <https://tallerestampa.com/es/>

Direcció / coreografia /intèrpret

Núria Guiu Sagarra és ballarina i coreògrafa de Mollet del Vallès i establerta a Barcelona. Com a coreògrafa s'ha centrat en la relació entre cos-imatge-poder-digitalitat. Likes, és un solo que va ser seleccionat per la plataforma europea Aerowaves 2018 i va guanyar diversos premis nacionals. Spiritual Boyfriends, Futuralgia (obra per

encàrrec de la companyia Unusual Symptoms of the Dance Theatre Bremen), Cyberexorcisme, MEDIUM i SUPERMEDIUM (ambdues col·laboracions amb la coreògrafa noruega Ingrid Fiksdal) són les seves últimes creacions. Núria compta amb una gira nacional i internacional amb els seus treballs, en sales i festivals com Hau Hebbel Berlin, Biennale Lyon (Fr) Oktoberdansen (No), Saal Biennale (Ee), Les Plateaux (Fr), Taiwan dance platform, Batard Festival (Be), Tanzfestival Rhein Main (De), Festival Grec (Sp) entre d'altres. **Núria Guiu rep el premi nacional de cultura a Catalunya l'any 2022 com a coreògrafa centrada en la relació entre la dansa i l'entorn digital, sempre des d'una perspectiva socioantropològica.**

CV COMPLERT I TRAJECTÒRIA DE LA COMPANYIA

Com a ballarina

- 2005-2007 IT Dansa (Sp). *Cómplices (de Tony Fabre), Cor Perdut i Jardí Tancat (de Nacho Duato), Fièvre (de Jo Stromgren), Flabbergast (de Gustavo Ramírez), 4 legs (de Uri Ivgi), Naked Thoughts (de Raffael Bonachela), Passomezzo (d'Ohad Naharin), Sechs Tanze (de Jiri Kylián), Stations de (Stijn Celis), Wad Ras (de Montse Sánchez), Whim (d'Alexander Ekman)*
- 2007-2008 Batsheva Dance Company (Il-Se) *Kamuyot*
- 2008 - 2011 Carte Blanche Dance Company (No). *Killer Pig , Love, Corp de Walk (by Sharon Eyal), Mad (by Arco Renz), Not Here Not Ever (By Sang-Jiha), When Clarity Visits /By Guy and Ronnie), Fallen Behind Me (by Christopher Arouni), Borbleta (by Kristin Hjort Inao & Yoshifumi Inao), Klunnen (by Eva Cecilie Richardsen).*
- 2010 Arouni Dance (No) - *Inside Inland*
- 2011 La Veronal (Sp) *Russia*

- 2011 Kobalt Works (Be) - *Dust*
- 2011 Vibeke Flesland (No) - *The End - Gentle Reminder*
- 2012 Jasmin Vardimon (Uk) - *Yesterday*
- 2012 Anderssons Dance (SE) - *Name of the Next Song*
- 2012 Arouni Dance (No) - *Goodby Penelope*
- 2013-2022 Gisele Vienne (Fr) - *This Is How You Will Diasappear*
- 2016 Ingri Fiksdal (No) - *State*
- 2016 Manuel Rodriguez (Sp)- *R.E.M.*
- 2016 Kobalt Works (Be) - *BLUEPRINT*
- 2017 Edhem Jesenkovic (Dk) - *Symmetric Arguments*
- 2017 Ole Martin Meland (No) - *Half-Life*
- 2017 Cullberg Balletten - *Protagonist (by Jeftha Van Dinther)*
- 2017 - 2022 Gisele Vienne (Fr) - *CROWD*
- 2019 Ingri Fiksdal (No) - *Diorama*
- 2019 Agrupación Señor Serrano - *Garden Center Europe* (Sp)
- 2021 Sonia Gómez - *The black body, the blue mind and the fluorescent guts* (Sp)

Com a coreògrafa:

- 2012 - La Muda - *Commission work* per a Carte Blanche Dance Company (No). Estrenat a l'Òpera de Oslo, noruega.
- 2014 - Portal. Estrenat a l'*Oktoberdans Festival* de Bergen (No)
- 2014 - Login. Extracte/adaptació de La Muda. Estrenat al *Festival Salmon* de Barcelona.

- 2016 - SPAM. Peça curta finalista als premis "Institut del Teatre de Barcelona".
- 2017 - Likes. Estrenada a la *Sala Hiroshima* de Barcelona. Selecció *Aerowaves Platform 2018*- Menció especial per a Likes als *Premios Ciudad de Barcelona* y *Premios de la Crítica*
- 2020 - Spiritual Boyfriends. Estrenat al *Festival Grec de Barcelona*.
- 2020 - Superlikes. *Commission work* per a la companyia Nacional de Malta (ZFinMalta). Estrenat al Valleta Cmapus Theater de Malta.
- 2020 - Futuralgia. *Commission work* per al "Dance Theater Bremen, Unusual Symptoms".
- 2022 - Cyberexorcisme. Estrenat al *Mercat de les Flors*, Barcelona.
- 2002 - Match. Col·laboració amb Francesc Cuellar. Estrnat al Festival Danseu, Les Piles.
- 2022 - MEDIUM, Estrenat al *Black Box Theater* d'Oslo (No)
- 2024 - SUPERMEDIUM (Cèl·lula 4), Estrenat al *Mercat de les Flors*, Barcelona.

Col·laboracions com a ballarina/coreògrafa

- 2016 - Curtmetratge ATMA, de Carla Subirana. Estrenat al el Festival D'A de Barcelona i en el Fiver International Dance Film.
- 2019 - Participació del Festival FEM! (Creadores feministas d'avui) en el CCCB de Barcelona amb Sónia Gómez.
- 2019 - Performance amb Sónia Gómez al "Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya" amb el motiu de la Celebració del 30 aniversari de la creació de l'Institut Català de les Dones.
- 2021 - Colaboració com a ballarina del concert de Maria del Mar Bonet i Borja Penalba en el marc del *Festival Dansàneu*, Valls d'Àneu, Pirineus catalans (Sp)

- 2022 - Performance amb Sònia Gómez per al DIA INTERNACIONAL PER A L' ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES al Parlament de Catalunya.
- 2023- L'Última F** king Nit - Col·laboració artística/coreogràfica junt amb Marc Artigau per a una producció del Teatre Lliure de Barcelona estrenada l'Octubre 2023.
- 2023 - Col·laboració coreogràfica per a l'espectacle Una Illa de la companyia Agrupación Sr.Serrano estrenada al Festival Grec de Barcelona.
- 2024 - Festival Dansàneu col·laboració amb Sònia Gómez per a la inauguració de l'exposició Bruixa de Dol.

Com a assistent artística i professora:

- 2011-2016 Assistent artística del coreògraf Arco Renz (Kobalt Works) a projectes desenvolupats i presentats a països asiàtics com Cambòdia (Crack,2011), Filipines (Coke, 2014), Vietnam (Hanoi-Stardust,2014), Singapur i Corea (East, 2015) .
- 2017-2019 Assistència a la creació "Crowd" de Gisele Vienne. Workshops a Matadero de Madrid, *Venice Biennale, Holland Festival, Dansens Hus Stockholm* entre altres.
- 2020 Programa de creadores escèniques a instituts "En Residència". Institut Moisès Broggi de Barcelona, junt amb l'integrador social Pau Milla (Col·lectiu Perifèria).
- 2021 Professora convidada al Grau Superior de l'Institut del Teatre, dins l'assignatura "repertori" on es va ensenyar i presentar "Crowd" a la sala Tallers de l'Institut.
- 2023 i 2025 Professora convidada al 4rt curs de Dramatúrgia i Direcció de l'Institut del Teatre, dins l'assignatura optativa Mètodes d'Escenificació.
- 2022-23 Acompanyament a projectes artístics de Tania González (ArtEz, University of Arts, Holland), Andrea Elameri (Graner de Barcelona).

Premis:

- 2025 - Premi Maria Àngela Palau (Mollet del Vallès), Supermedium
- 2024 - Premi Butaca a millor coreografia, Supermedium
- 2024 - Premi DansaCat a millor ballarina (Mabel Olea), Supermedium
- 2023 - Premi Vallès Visió
- 2022 - Premi Nacional de Cultura de Catalunya (ConCa)
- 2019 - Premi DansaCat, Likes
- 2018 - Premi de la Crítica, Likes
- 2018 - Menció especial als Premis Ciutat de Barcelona, Likes

Foto: Silvia Poch

www.nuriaguiu.com